

MRTVÁ PANENKA

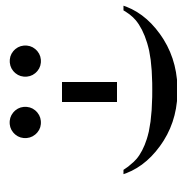
(c) fra.iesus, ad2k4

I.

Než přišla tma ...

*Složil jsem básničku
pro svého medvídka
- aby nebrečel.
Má tři sloky,
každá sloka
má jeden verš,
a ten má jedno písmeno
(nebo znak)*

Tak poslouchejte:

Medvídek se směje ...

Proč?

*Představ si vidinu omšelé skály
A ta skála, toť duše má.
Obrůstá mechem zapomnění,
Uvnitř jak hrobka je černá.*

*Představ si vidinu hravé řeky
A v této řece láska má.
I když v své náruči mě hýčká,
Je jiná, tudíž vzdálená.*

*Představ si příboj na skaliskách,
Představ si vodu zpěněnou.
Přestože skaliska objímá,
Ty její láskou zahynou.*

*Představ si pokoj v domě krásný
A ten pokoj je srdce mé.
Uvnitř je jenom židle prázdná,
Však nikdo si na ni neseďne.*

Závislost

*Lék na lásku není levný,
lékem na ní láska je.
Je jak droga: chceš ho znova,
až tě láska pomine.*

*Lék na lásku není levný,
lék na lásku zabíjí.
Nepoužívej dřív než musíš,
nikdy se nezbavíš ji.*

Konec ve smyslu přerušení rozehrané partie

*Tvrdí mi že život skončil,
Já tomu však nevěřím.
Ptaj se: nebe nebo peklo?
Já jim však neodpovím.*

*Chtěl bych hřešit a být v nebi,
andělem chci v pekle plát,
chci být jako měsíc ve dní,
sluncem v noci plápolat.*

*Toť vše, nic víc a nic méně,
chci jen to, co můžu mít.
Jo, kdysi jsem udělal chybu:
chtěl jsem míň než jsem měl chtít.*

*Dny a roky uplynuly,
já jsem však nezapomněl,
kolik nocí proplakal jsem
a bolesti vytrpěl.*

*Jedna chyba - život ztracen,
láska ve mne zemřela
a jestli se zrodí znova
už nebude jako ta.*

*Čas však nejde vrátit zpátky,
život se pro mne stál hrou
a je mi teď předem jasný,
že nebude úspěšnou.*

Placený dárek

*Chtěl jsem litat a nikdy nespadnout
žít a přitom nikdy nezemřít.
Mohl jsem to mít, jako každý jiný,
musel jsem však za to zaplatit.*

*Chci plavat a nikdy neutonout,
dobře žít a peněz hodně mít.
Mohu to mít, jako každý jiný,
avšak musím za to zaplatit.*

*Jednou ke mně poštou přišel dárek,
nebyl však v balení dárkovém.
Bylo v něm to vše, po čem jsem toužil,
dnes však chci, aby to byl jen sen.*

Kdo jsi?

*Jsem nic, jen skořápka na duši.
Jsem jen pár slov nevyřčených.
Jsem tma, co se ve světle rozpustí
A pak už nezůstane vůbec nic.*

*Jsem nic, jen myšlenka zahnaná.
Jsem jenom nápad nechtěný.
Jsem to, čeho se všichni bojí
A přitom nejsem vůbec zlý.*

*Jsem nic, jen stvoření smrtelné.
Jsem jen tvůj stín a pohyb tvůj.
Jsem to, co ve tvém těle sídli
A proto mě nezavrhuj.*

Ó čase!

*Ó pane!
vzdálený a přece tak blízký
Ó bože!
tak podobný a přece tak nelidský
Ó moře!
tak klidné a přece zabíjí
Ó ženo!
tak krásná - však krása pomíjí*

*Ó lásko,
co krásných vět jsem napsat chtěl
- zůstaly prázdné stránky
Zalepit do obálky a dopis ten
hodit do tvojí schránky*

*Ó pane!
tak krutý a přece nám vládne
Ó bože!
tak starý - teď už neomládne
Ó moře!
kam schováváš své krásy
Ó ženo!
ty oči, ústa, vlasy ...*

Ó lásko!

Ze tmy

*Dál kráčím tmou a mlhou
jsa osamocen.
Kam kráčel jsem a proč,
to nevím už.
Jenom ten pocit účelu a moci,
ten zůstal ve mně dál
a řeže jako nůž ...*

*Dál kráčím tmou a nevím
kam teď spěju.
Netuším kam mě nohy mé vedou.
Dopředu či zpět do tmy,
to je jedno.
Důležité však je, že jdu s tebou ...*

*Dál kráčím tmou a jediné,
co mi teď zbývá
je zaklepat na vrata vědomí.
Zeptat se: "Jste tam, lidé?
Jste tam? Je to svobodný svět,
nebo jen další mé plaché duše tiché vězení?"*

Kam šla jsi?

*Kam šla jsi?
Už nemůžu čekat,
klesá mi hlava,
srdce usíná ...
Nechám si o tobě zdát ...*

*Pro slzy nevidím,
co je tam venku?
Stále jen prší
nebo už napadal sníh?
Mám tu starou tretku -
srdce na provázku.
A jeho konec držíš ty.
Stále ty.*

*Kam šla jsi?
Už neslyším zvony,
všude je klid.
Co máš na čele?
Padlí andělé
ti dali svatozář?
Nebo je to plamen ohně,
v němž hoří mé srdce?*

...

*Zamkněte housle,
kytary spalte,
hudba už nebude znít!
Ty jsi odešla
a mne jsi nechala
v tomhletem bordelu hnít ...*

Okno ven

*Kouknul jsem se ven ze svého okna
Z okna ve zdi, ze zdi v pokoji
Pokoj v domě, dům ve městě, malém - pravda
Zmizí město - mne to nebolí*

*Kouknul jsem se ven a viděl lidí kolem
Lidé na chodnících spěchají
Kouknul jsem nahoru a viděl nebe, trochu smogu - možná
Bílí ptáci - někam prchají?*

...

*No a pak jsem obrátil pohled do sebe ...
Srdce, játra, střeva, žaludek a hrdost
Trochu moc na toho človíčka,
co sedí a kouká, co sedí,
sedí a kouká ven, kouká, kouká ...
Někdy - občas - ovšem také sklopí víčka.*

Rok

Dívám se z okna ...

*Nebe bílé,
Strom spálený,
Plno těl kolem,
Několik živých - zraněných.
Dívám se z okna.*

Dívám se na bitevní pláň.

*Slunce zapadá,
Vzduch je studený,
Fouká vítr,
Fouká z krajů vzdálených.
Dívám se z okna.*

Dívám se na večerní svět.

*Zelená tráva,
Pařez hnijící,
Tři mohyly veliké,
A z nich mnoho kopí trčících.
Dívám se z okna.*

Dívám se na mladou zem.

*Květy barevné,
Nora zaječí,
Zpěv ptáčků,
Trojice pahorků zarostlých.
Dívám se z okna.*

Vidím padlé hrdiny.

Dívám se z okna ...

Schody

Každý si staví schody do nebe.

*Já na těch svých
zažil nejeden pád.
Přesto přese všechno
mám život rád.*

Lidé tvrdí, že to nejdražší, co člověk má, je život.

*Je to jen jedna
další lež.
To nejdražší
je totiž čest.*

A někdo řek, že prej láska je jenom cit.

*Tak to se teda musím
hloupě pousmát.
Ten někdo asi nikdy
neměl vážně rád.*

*A že prej je nad nama bůh.
Já jenom občas slyším “buch”,
to když bouchne petarda.*

A takovej máme celý život ...

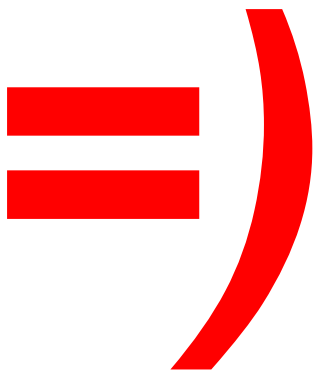
Šero

*Kroky v mlze,
kroky bosých nohou.
Malé dítě
v ruce s medvídkem.*

*Temná cesta
krajinou neznámou,
život leží
tenkým provázkem.*

*Kroky v mlze,
kroky bosých nohou.
Stařec s holi
a plnovousem.*

*Kampak kráčíš
příteli živote?
Vem mě sebou
na cestu za světlem.*

jeden rok mýho života:

2k1

... léto je zelené, nebe je plné hvězd ...

*Boxovací pytel,
rozum v kapsáčích.
Zlomek celých čísel,
vždycky si však myslel,
že je jeden z nich.*

*Z těch, kdo sílu mají
postavit se zlu.
Oni ho však znají,
tiše proklínají
večer u krbu.*

*Někdy v temných nocích
v domě ospalém -
smutek v jeho krocích,
slzy pálí v očích.
Vždyť nechtěl být zlem ...*

Ale takový je jeho osud ...

Něco mi tu chybí

*Nechám si zahrát písničku,
písničku o životě.
Slunce svítí, kvítka kvetou,
v náručí držíš kotě.*

*Nechám Ti zahrát písničku,
písničku o mé lásce.
Anebo ti jí zazpívám
na večerní procházce.*

*Nechám nám zahrát písničku
o tom, co nás teď čeká:
nádherný život bez smutku*

...

Modlitba

*Dej mi sílu,
věčný bože!*

*Dej mi sílu
zůstat svým.*

*Dej mi sílu
býti čestným,
nikdy krutým
nebo zlým.*

*Dej mi sílu
nebýt zrazen!*

*Dej mi sílu
vítězit.*

*Hlídej sluhu
mého pana.*

*Nedovol mu
slepým být.*

*Dej mi sílu,
věčný bože!*

Sílu věřit.

Při mně stůj!

*Dej mi sílu
věřit v Pravdu
nebo mě dál
ignoruj!*

*Proklínám tě,
lživá stvořo!*

*Tvoje slova,
myšlenky.*

*Nejsi pravda
ani láska,
jen zašlých dob
vzpomínky.*

Cesta pryč

*Odcházíš, zamykáš
a klíče hážeš do kanálu.
Všechny své vzpomínky
jsi tady zanechal.
Jdeš dlouhou ulicí
a v řadě šedých domů
bydlí cizí lidé,
které jsi kdysi znal.
Netušíš co tě čeká,
avšak jdeš stále vpřed.
Neohlížíš se, nelituješ.
Kráčíš hrdě dál.*

...

*Třeba na konci téhle cesty
nalezneš lepší svět.
Svět bez nenávisti, lži a smutku.
Svět, ve kterém budeš konečně šťastný.*

Poslední

*Slova slyším již potřetí,
složil jsem větu z nich:
Proč zradil jsi? Proč zabil jsi?
Vždyť víš, že je to hřích.*

I když jsi ateista ...

*I když zestárneš, pamatuj:
Život je svatý čin.
A kdo ho jednou znesvědí,
opuštěn bude jím.*

Bez života jsi mrtvý ...

*Ta slova slyším zas a zas,
již smysl jsem pochopil:
Proč zradil jsi svou myšlenku
a nedějí zabil?*

Zrada se krutě trestá ...

---

*Někdy si připadám jako strom ...
Vždyť stejně jako on
jsem plný života ...
A rostou na mně listy názorů a snad i zkušeností ...*

*Občas se na některý zadívám ...
A najednou se sám sobě zdám
být tak nicotný ...
Vždyť on je sám a já potřebuji civilizaci ...*

*Potom se proberu a kráčím dál ...
Dívám se na ostatní stromy
a vím že žádný není sám ...
Ani já ne ...*

Myšlenka č. 1

*Oč lepší je žít v jistotě
než marně doufat v lásku.
Je spousta lidí na světě,
nač znát jen jednu krásku.*

*Oč lepší je žít v naději,
že k lepšímu se všechno smění,
než vidět peklo před sebou,
vědět, že všichni z nás tam spějí.*

*Proto mám radu jedinou
pro dobré lidičky:
Nedejte nic na slova těch,
co sbíraj dušičky.*

Žij jak nejlépe umíš!

Myšlenka č. 2

*Nad hlavou víko z nadějí
Pod sebou rakev z planých slibů
Měls zůstat ve snech raději -
zaznívá hlas z tribuny lidu -*

*Proč neposlechl? Copak jsi chtěl
zemřít jak zrádce - pocta: žádná
Na tradice jsi zapomněl,
chtěl jsi být čestný - čest je zrádná.*

*Proto nám nechod' na oči
a shnij si ve svém hrobě.
To tě snad úctě naučí
Úctě k Nám, a ne k sobě!*

XIII.

*špatně – a přece vidí
špatně – a přece slyší
špatně – a přece žije
čistá je jeho mysl.*

*neví, kam všichni spějí
neví, co po něm chtějí
neví, co jím má říci
Slova zde nemaj smysl.*

Monolog

*Příteli, ačkoliv Tě neznám,
vkládám Ti do rukou život svůj.
Je to vše, co mám a co jsem měl,
prosím Tě, dobře ho opatruj.*

*Jsou to sny, co měli se mi splnit,
nyní jsou však prázdné – nejsou nic.
Kdybys mi to jenom byl dovolil,
mohl jsem mít aspoň o trochu víc!*

*Jsem jak žíznivý na oceánu.
Vody je tu dost - však ne pro mne.
A dřív, než se ku břehům dostanu,
můj život i žízeň pomine.*

*Ted' jsem sám a nikdo už zde není.
Nejsou tu lidé, které jsem chtěl.
Odešli, aniž mi řekli „Sbohem“,
Neboť říct jim to jsem neuměl.*

---

*Co? Ne!
Já nejsem hluchý,
já slyším,
já nejsem blbý,
já myslím.
Já věřím.*

*Jakže to?
Že je to jen sen?
Já myslím,
No a tedy jsem.
Já cítím –
a to někdy bolí.*

*Co? O čem?
O tom, jak jsem žil?
Co jsem to dělal?
Kde jsem byl?
Byl jsem tu a stále tu jsem,
já čekám.*

*Čekám, že se něco změní.
(A zatím marně)*

Vytrhl jsem list z knihy svého života.

Co na něm bylo?

Byl čistý jak sněhová pokrývka -

- jedině, co mi z toho času zbylo.